СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 176. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 1-го СЕРПНЯ 1950. No. 176, JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 1, 1950. VOL. LVIII.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

НАЦІЯ ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ НА ОБОРОНУ ПЕРЕД АТОМОВОЮ ЗБРОЄЮ

Вашингтон, 30 липня. — Федеральний апарат для цивільної оборони, хоч не повністю викінчений, може бути пущений в рух якстій на випадок загрози чи нападу атомовою бомбою. Директор цивільної оборони Павло Дж. Ларсон, заперечив, наче б уряд занедбував свій обовязок складання плянів оборони на домашньому фронті. Конгресмени й інші відповідальні особи переводили допити, коли почули закиди недбальства. Вони дістали запевнення від президента, що пляни цивільної оборони посунені дальше наперед ніж пересічна людина може догадуватися. Втаємничені в цю справу особи кажуть, що уряд працює над новим складним пляном для поборювання біологічної й хемічної війни проти великих осередків громадського життя і промислових скупчень. Особи, що складають пляни, хочуть викінчити їх основно без жадних вмішувань посторонніх людей і без наставання на поспіх. Вони побоюються, що пляни, складені наборзі з безупинними змінами, можуть спричинити заколот і викликати недовіря серед населення до уряду. Не зважаючи на те, плянувачі приспішують на свій лад працю так, щоб вони могли бути готові з плянами впродовж шости місяців замість півтора року. Підготова обіймає вправи в постачанні першої допомоги, втримування в поготівлі банку крови і інших засобів. Точніші вісті про цю справу появляться 8 вересня.

ВИШКІЛ ВОЯКІВ ВСЕСТОРОННІЙ

Ню Йорк. — Знавці воєнного діла виявляють, що команда збройних сил переводить найбільш вдосконалений вишкіл вояків, який тільки можна придумати. Ідеться про те, щоб вояк став фахівцем в кожному напрямі. Нові рекрути відбувають раз-у-раз нові курси і вправи в нових напрямках чи то в часі поза звичайними обовязками, чи навіть вже підчас місяців вишколу. Офіцери дістають доручення засвоювати собі щораз нові відомости без огляду на це, яку високу освіту й фаховий вишкіл вони вже осягнули. Їх призначують ще до спеціяльних шкіл, де їх зазнайомлюють з новими винаходами й технікою.

200 ФАБРИК ВИРОБЛЯЮТЬ ЛІТАКИ ДЛЯ ОБОРОНИ.

Вашингтон. — Команда повітряних сил повідомила телеграфічно керівників 200 фабрик у цілій країні, щоб вони негайно почали працю для виробу літаків, яка мала початися в 1951 р.. На побудову нових воєнних літаків є призначених $4,400,000,000. Праця має початися, заки ще підприємці підпишуть контракти. Підприємці мають право містити оголошення за новими робітниками, одначе їм не вільно оголошувати якого роду літаки мають бути вироблені.

ТОВБИН ТУРБУЄТЬСЯ ПОСТАЧАННЯМ РОБІТНИКІВ ДЛЯ ПРОДУКЦІЇ.

Секретар праці, Морис Товбин, звернувся до Бюра Забезпечення Праці, щоб воно зайнялося підшукуванням робітників, потрібних до продукції матеріялів і засобів для оборони. Бюро має увійти в порозуміння з урядовими бюрами праці (Ю. С. Емплоймент Сервіс) які втримують списки безробітних в кожному стейті. Секретар Товбин каже, що вже тепер можна передбачити недостачу робітників в різних ділянках продукції для краєвої оборони.

ЗА ПРИЗНАННЯ БІЛЬШОЇ ОБОРОННОЇ РОЛІ ДЕПАРТАМЕНТОВІ СТЕЙТУ.

Вашингтон.—Заступник підсекретаря стейту, Карлайл Гомелсайн, пропонує признати департаментові стейту більшу участь в складанні плянів оборони ніж він має тепер. Він того погляду, що треба наперед вислухати ради департаменту стейту заки прийде до виготовлення програми.

РУХ ЗА МОБІЛІЗАЦІЮ НА ЗАКЛИК.

Вашингтон. — Велика кількість сенаторів і конгресменів заявляється за мобілізацію на заклик. Вони хочуть перевести резолюцію в Конгресі дати повновласть президентові перевести мобілізацію в цілості замість частями. Це є згідне з пропозицією Б. Барука.

НОВІ АРЕШТИ ШПИГІВ

Ню Йорк. — Наборзі скликана велика судейська лава поставила в стан обвинувачення в суботу двох спільників атомового шпига Гері Голда. Ними є Аврам Бротман і Мірям Московіц. Обоє працювали в Олстер Кемікал Компані в Олифанд, у стейті Ню Джерзі. Їх арештовано на підставі свідоцтва Голдмана, який признався що співпрацював з англійським шпигом Клавсом Фуксом в користь Росії. Зізнання арештованих тримаються в тайні. Звісно тільки, що Бротман впливав на Голда, щоб він склав фальшиве свідоцтво, коли Голд був свідком перед слідчою судейською лавою в справі Гісса в липні 1947 р. Їх покличуть на суд біжучого тижня.

ПРЕЗИДЕНТ ДОРУЧИВ ГАРИМАНОВІ ПРОВІРКУ КРАЄВОЇ РАДИ РЕСУРСІВ

Вашингтон. — През. Труман зосереджує при собі важливіші завдання з різних ділянок. У виконанні такого завдання він доручив своєму помічникові в закордонних справах, В. Аверелеві Гаримановi, переглядати діяльність Ресурсів з огляна події в Кореї. Заповідають, що Гариман дістане більший штаб працівників. Прибічники президента виявляють, що різні агенції, які стоять під контролею президента, невиконують точно своїх завдань, як це далося пізнати підчас війни в Кореї. Очевидно, що президент не може виходити з прилюдною критикою своїх підчинених, одначе старається запобігти непорадности деяких урядовців, даючи їм фахових дорадників. Гаримана вважають за одного з найбільше досвідчених дипломатів, які стануть у пригоді президентові.

В АМЕРИЦІ

● **Українські імена в списку погибших на Кореї** появляються майже в кожній листі. В п'ятницю 28. липня поміщені такі імена небіжчиків: Кривчук Иосиф, син Теклі, з Олифанту; Лопуховський Андрій, с. Анни з Ракавей, Н. Дж.; Янець Фелікс, с. Ігнатії з Доґлес, Аріз.

● **Безплатний перевіз до церкви** дають міські автобуси в Джексонвил на Флориді в неділю рано. — Вистачає, коли людина скаже: — „Візьміть мене до церкви," або „Я йду до церкви".

● **22,000 жінок** затруднених при збройних силах під теперішню пору. З них тільки 7,000 є медсестрами, інші мають оборонні позиції.

Готові дати 20 біліонів на озброєння Европи

Вашингтон, 30 липня. — Найближчим потягненням Білого Дому має бути проголошення програми озброєння Европи коштом $20,000,000,000 впродовж трьох років. Щоб приспішити таку ухвалу Конгресу, президент запросив велику кількість сенаторів і репрезентантів обох партій на нараду до Білого Дому на понеділок. Перед ними президент виявить точніше програму. Досі Конгрес ухвалив $1,250,000,000 на озброєння держав з Атлантійського Пакту. Одначе в недавнім посланні президент поклав натиск на швидку нову допомогу для европейських союзників, якщо Европа має бути врятована перед комунізмом. Конгресмени, як кажуть, згідні з думками президента, щоб оборону Европи переводити поступово і не жалувати нічого, що тільки Америка може дати країнам, які боряться проти комуністичної неволі. З інших справ на конференції конгресманів мають порушити контролю цін і приспішити всесторонню продукцію.

ХОЧУТЬ СКИДАТИ РАДІЄВІ АПАРАТИ ПОЗА ЗАЛІЗНУ ЗАСЛОНУ

Ню Йорк.—Дейвид Сарноф, голова Радіо Корпорейшен оф Амеріка, вийшов з пляном виробляти малі радієві апарати вартости двох долярів і скидати їх поза Залізну Заслону. Це було б у приготуванні до поширення радієвої програми „Голосу Америки" по цілому світі, а зокрема в країнах поза Залізною Заслоною. Сарноф каже, що в радієвій ділянці зроблено вже такий поступ, що радієві апарати можна буде виробляти масово і тому ціна може бути знижена до двох долярів.

МОСКВА ДОДАЄ ВІДВАГИ СВОЇЙ П'ЯТІЙ КОЛОНІ В АМЕРИЦІ

Москва, 31. липня. — Місцева партійна „Правда" написала сьогодні велику похвалу для лідерів большевицької п'ятої колони в Америці, високо оцінюючи їх „мужні виступи" проти „інтервенції в Кореї" та заповідаючи, що американські „правлячі кола" ніколи не потраплять знищити комуністів.

6,000 АВСТРАЛІЙСЬКИХ І НЮ-ЗЕЛЯНДСЬКИХ ДОБРОВОЛЬЦІВ ДЛЯ КОРЕЇ

Сідні, Австралія, 31. липня. На заклик австралійського уряду, в поборових урядах вже поверх 2,000 австралійців зголосилося добровольцями на фронт до Кореї. В Новій Зеляндії вже поверх 4,000 вояків.

СОВЄТСЬКИЙ ПОВОРОТ ДО РАДИ БЕЗПЕКИ ВСЕ ЩЕ ЗАГАДКОЮ

Лейк Соксес, 31. липня. — Вже завтра мало б відбутися скликане совєтським представником Маліком засідання Ради Безпеки, якої він є предсідником на місяць серпень та до якої він повернувся після сьоми-місячного бойкоту, а порядок нарад все ще невідомий, хоча правильник передбачує, що він повинен бути поданий до відома членам три дні наперед. Спостерігачі вважають, що цей порядок не буде раніше проголошений, як на самому засіданні. Він теж сам собою не вияснив би загадки совєтського повороту, бо він би тільки відноситися до „положення в Кореї", не виявляючи совєтських плянів. В секретаріяті Об'єднаних Націй стверджують, що хоча правильник передбачує зголошення програми три дні наперед, цього не респектувалося раніше.

„ГАРЯЧКОВА' МОБІЛІЗАЦІЯ КОРИЙСЬКИХ ЧЕРВОНИХ

Токіо, 31. липня. — Американська розвідка стверджує, що починаючи війну в Кореї комуністи не були ще перевели повної мобілізації, яка „гарячково" почалася аж після того, як Америка і Об'єднані Нації рішили виступити проти агресії. Тепер, незважаючи на величезні втрати, большевики змобілізували около 200,000 вояків. Починаючи війну, большевики, згідно з твердженням з тих самих джерел, мали в Кореї не більше шістьох дивізій, але це вистачало, щоби захопити майже цілу Південну Корею протягом кількох тижнів.

ЗАГРОЗА ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ В БЕЛЬГІЇ

Брюссель, 31. липня. — Опозиція до поверненого з „добровільного вигнання" короля Леополда перейшла сьогодні в безпосередню загрозу громадянської війни, як на передмісті Ліеж трьох бельгійців було вбитих і двох поранених від куль поліції, що відкрила на них вогонь, як вони біля одної каварні слухали промови соціялістичного депутата. Між пораненими був теж посадник місцевости. Вістка про трагедію блискавкою розійшлася по індустріяльній, французько-мовній Валонії, а соціялістичний депутат Макс Бусет заявив, що коли „ця справа не буде полагоджена сьогодні вночі, завтра рано буде громадянська війна". Робітники і населення Валонії, що є під соціялістичним впливом, заповіли на вівторок „похід на Брюсель", домагаючись абдикації Леопольда. — Вчорашнє вбивство тільки скріпило їх в цьому рішенні. На вістку про „похід на Брюсель", міністерство внутрішніх справ заборонило вуличні зібрання більше ніж п'ятьох осіб. На цьому тлі теж прийшло до стрілів на передмісті Ліеж. Не зважаючи на заборону, соціялісти не відступають від свого походу, вважаючи це своїм конституційним правом, що дозволяє на мирні демонстрації. „Якщо нам цього права відмовиться, тоді це означатиме, що Бельгія вже не є вільною країною і ми будемо змушені відкликатись до нашого права на повстання", — заявив соціялістичний депутат з Шарлєруа. У зв'язку з грізним положенням дома, бельгійський уряд відкликав деякі свої окупаційні частини з Німеччини.

Ґен. Мек Артур відбув наради з Чіянг Кайшеком на Формозі

Токіо, 31. липня. — Американський головнокомандуючий на Далекому Сході і рівночасно головнокомандуючий силами Об'єднаних Націй в обороні Кореї перед большевицьким нападом, відбув вчора несподівано та без попередження подорож на Формозу, де мав наради з провідником китайського проти-комуністичного резистансу, маршалом Чіян Кай-шеком. Ген. Мек Артур відбув свою поїздку і наради в товаристві команданта Американської Сьомої Фльоти, адмірала Артура Д. Стробля, та інших високих старшин. В офіційному повідомленні на цю тему сказано: „Генерал Мек Артур, в товаристві багатьох головних старшин свого штабу, є на Формозі, у зв'язку з його місією щодо виконання інструкцій президента Злучених Держав, як повідомлено в дні 27-го червня 1950". Ці інструкції відносяться до президентського наказу Сьомій Фльоті оборонити Формозу перед евентуальною інвазією большевиків, що заповіли „визволення" цеї націоналістичної бази протягом цього року. Рівночасно президент Труман рекомендував Чіянґ Кай-шекові припинити дальші налети його авіяції на опанований комуністами китайський континент. Перебігу і висліду розмов на Формозі не подано до публичного відома, пригадується тільки, що ген. Мек Артур досі завжди був гарячим прихильником якнайбільшої американської допомоги Чіянгові для оборони Формози.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР ПРИГАДУЄ ОБОВ'ЯЗОК РЕЄСТРАЦІЇ ЧУЖИНЦІВ

Генеральний прокуратор Дж. Говард Мек Грат звернув сьогодні увагу на факт, що Акт Реєстрації Чужинців з 1940 року все ще зобов'язує. Він заявив, що цьому законові підлягають такі особи:

1. Чужинці, які перебувають в Злучених Державах понад 29 днів, хиба, що правила передбачують пізнішу дату. Всі такі особи мусять подбати про зголошення згідно з Актом Реєстрації Чужинців, якщо вони не зареєструвалися вже раніше.

2. Чужинці, що перебувають в цій країні тимчасово та які підлягають обов'язкові реєстрації, повинні зголошувати у Комішенера Імміграції і Натуралізації у Вашингтоні — (Commissioner of Immigration and Naturalization, Washington, D.C.) свою адресу кожних три місяці і незалежно від того, чи адреса є та сама, чи вони її змінили.

3. Чужинці, що приїхали до цеї країни і їх прийнято на постійний побут, повинні повідомити Комішенера про кожну нову чи змінену адресу продовж п'ятьох днів від дня зміни.

Мр. А. Р. Мекі, діючий Комішенер Іміграції і Натуралізації, робить уважними всіх осіб, які підлягають постановам цього закону, що занедбання у виконанні цих постанов підлягає слідству і покаранню. — Мр. Мекі додав, що ці зголошування повинні бути висилані на надрукованих формах поштових карток (відомих як форма AR-11). Цю форму можна одержати в кожному уряді Іміграційної і Натуралізаційної Служби та в кожному поштовому уряді.

На ці важливі постанови закону звертаємо окрему увагу українців, які цьому законові підлягають. Їх точне виконування заощадить зайвих труднощів та безпотрібної колізії з законом. Зі згаданих вгорі постанов до найбільшої кількости українців — нових імігрантів відноситиметься точка третя відносно повідомлення про зміну адреси до п'ятьох днів після її зміни. Заінтересованим в околиці подаємо, що Іміграційна і Натуралізаційна Служба в Ню Йорку міститься при 70, Columbus Ave, New York, N. Y., а в Ньюарку при 1060, Broad St., Newark 2, N. J.

ПОЧАЛАСЯ РІШАЛЬНА БИТВА ЗА КОРЕЮ

ЧЕРВОНІ ПРИСПІШИЛИ ГЕНЕРАЛЬНИЙ НАСТУП ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ВІЙНИ ПЕРЕД ПРИБУТТЯМ АЛІЯНТСЬКИХ ПІДКРІПЛЕНЬ

Токіо, 31. липня. — Комуно-корейські армії почали генеральний наступ на південно-корейські та очолювані американцями аліянтські сили на всіх ділянках фронту, з виразною метою вирішити війну за Корею ще заки наспіють до Пусан, головної американської бази союзницького постачання, заповіджені підкріплення. Наступ почався на довгому на 40 миль фронті з північного заходу на місто Чінджу, де американські і південно-корейські оборонці заангажовані вже у рукопашних боях на вулицях міста, зокрема навколо залізничої станції. Місто в огнях. Американська розвідка і повідомлення з фронту стверджують, що два червоні полки, очолювані сильними з'єднаннями танків, увійшли до міста, тоді як дальші великі сили, зі здогадною кількістю 400 самоходів, включно з важкими й найважчими танками, очікують вппобливзу на наказ інтервенції в боях в найбільш рішальній хвилині, щоби перехилити перемогу на червоний бік. Ці резерви є під постійним бомбардуванням американської авіяції, але скриваються в залізничому тунелі на шляху з Иосу до Чінджу. Ці сили належать до четвертої червоно-корейської дивізії, що наступає від західного побережжя. Виразною ціллю цього наступу є портове місто Пусан, головна база американського постачання. Ворожому наступові протиставиться 24-а Американська Дивізія, командування якої перебрав ген. Джан Г. Черч, після того, як її попередній командант, ген. Вілйом Дін, пропав безслідно в акції.

Дальше на півночі інші комуністичні сили, що наступають теж в напрямі на Пусан, почали сильну боєву акцію здовж шляху до Чанґйонґ. Ці сили, що мають складатися теж з двох полків та зі сильних бронетанкових з'єднань,

(Докінчення на стор. 4-ій)

ПОЛОЖЕННЯ В КОРЕЇ „ДУЖЕ СЕРІОЗНЕ"

Токіо, 31. липня. — Головна квартира ген. Мек Артура — згідно зі заявою її представника, — оцінює загальне положення на корейському фронті як „дуже серіозне". Тут не скривається переконання, що червоні почали те, що можна б вважати рішальною битвою за Корею. Теж в інших офіціяльних і фронтових повідомленнях підкреслюється серіозність положення, хоча його ще далеко не вважається безнадійним. Світова опінія у великому напруженні очікує дальшого розвитку подій, розгублюючись в здогадах та припущеннях.

ІНДІЯ ПОСИЛАЄ САНІТАРНО-МЕДИЧНУ ДОПОМОГУ ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ

Лейк Соксес, 31. липня. — Індійський премієр Явагарлял Неру повідомив генеральний секретаріят Об'єднаних Націй, що його країна рішила вислати південним корейцям амбуляиси та санітарно-медичні відділи своєї регулярної армії. Цьому рішенню приділюється велике політичне значення, бо воно є рівнозначне зі солідарністю цеї країни з великою більшістю членів Об'єднаних Націй, що вирішили дати активну допомогу південним корейцям в боротьбі проти большевицького аґресора.

● **У зв'язку зі совєтським поворотом до Ради Безпеки**, французький уряд повідомив, що він в жадному разі не погодиться на будьяке компромісове полагодження самої корейської справи, натомість обстоюватиме полагодження всіх східно-західних противорічностей.

„ВОГОНЬ В КОРЕЇ МОЖЕ ЗНИЩИТИ БРИТАНСЬКІ ДОМИ" ОСТЕРІГАЄ АТЛІ

Лондон, 31. липня. — Британський премієр Атлі в своїй вчорашній радіопромові до британців остерігав їх, що, „вогонь, який почався в далекій Кореї, може знищити ваш дім". З огляду на постійний зріст злих сил в світі, „ми не маємо іншого вибору, як тільки збільшувати нашу оборону" — твердив премієр у висновку. Він закликав громадян Британії поробити дальші жертви для оборони, скріпити продукцію та „робити все можливе для збільшення наших ресурсів і нашої оборони". Премієр зокрема закликав британців бути на сторожі проти внутрішнього ворога, маючи на думці комуністичну п'яту колону, та звертав увагу зорганізованого робітництва на підступну тактику ворога, що організацію політичних страйків і всілякою іншою підривною роботою намагається послабити країну і не допустити до її самооборони на випадок нападу зі зовні.

ЕВРОПА ПОТРЕБУЄ БІЛЬШЕ ЗБРОЇ І АМЕРИКАНСЬКОЇ ДОПОМОГИ

Лондон, 31. липня. — У висліді дальших нарад постійного Керівного Комітету Північно-Атлантійської Ради стверджено великі недостачі в озброєнні країн Атлантійського Пакту та винесено відповідні рішення для поліпшення цього грізного положення. Насамперед стверджується, що сама европейська індустрія має великі недостачі, щоб могти розвинути продукцію зброї і поставити на такий рівень, який того вимагають оборонні потреби в обличчі теперішнього грізного положення. Велику прогалину під цим оглядом заповнює величезна американська допомога, проте вона не розв'язує цілої проблеми. Представники дванадцятьох Об'єднаних Атлантійським Пактом країн вважають, що Злучені Держави допомогли б вийти з того положення, якщо до дотеперішньої допомоги готовою зброєю додати ще відповідну допомогу для розвитку европейської збройової індустрії та забезпечити її найнеобхіднішими сировими матеріялами. Буде опрацьований відповідний конкретний плян під цим оглядом.

В СВІТІ

● **Представники країн Бенелю:** Бельгії, Голандії і Люксембурґу, — дійшли до повного порозуміння щодо спільної фінансової політики відносно поодиноких монетарних бльоків в світі.

● **Югославський уряд** офіціяльно повідомив, що він не змінить своєї політики невтральности відносно Кореї, як це заповідалося в західній пресі на підставі довірочних дипломатичних інформацій.

● **Раціоналізацію одягів** з днем з днем 1-го серпня заповів міністер постачання Ізраїля.

● **КАРЕ** закінчило свою працю в Чехословаччині, висилавши минулого тижня останній пакунок та зарядивши зліквідувати там своє представництво.

● **В Римі та інших італійських** містах фашисти таємно обходили вчора уродини Беніта Муссоліні.

● **Чеські большевики** засудили службовця британської амбасади в Празі на 5 років ув'язнення за „підготовку змови проти Республіки".

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ГОЛОС ЗДОРОВОГО РОЗСУДКУ

Не можна б сказати, що відповідальні за американську політику, і тим самим вже не тільки за долю Америки, але й цілого світу, державні мужі не здавали собі вповні справи з цілої грози теперішнього положення. Це яскраво проявилося після большевицької аґресії на Південну Корею, і проявилось однаково, як в секторі американської внутрішньої, так і зовнішньої політики.

Проте, діло не в свідомості положення, як радше в питанні, чи справді робиться все можливе, щоб з нього вийти переможно. Бо власне війна в Кореї, яка з одного боку виявила саму американську свідомість положення як таку, доказала рівночасно, що у визначеному Доктриною Трумана, Пляном Маршала, Північно - Атлантійським Пактом та цілим рядом інших заходів американському проти - большевицькому фронті є ще цілий ряд не тільки слабих місць, але й цілком відкритих прогалин, які Москва прекрасно знає і в які вдаряє. Скажімо одверто. Якщоб американська політика навіть у тому конкретному корейському випадку була більше передбачлива, якщо б американці не були відкликали своїх військ з Кореї, як довго ця країна сама не була б реальною силою забезпечена перед аґресією, тої аґресії можливо, не було і американські вояки не потребували б сьогодні боротись і гинути на корейському фронті. На цю тему можна б навести ще багато інших вже здійснених або ще можливих прикладів.

Не диво, що публична опінія з правдивою полекшою приймає наглі тепер уже заходи уряду для оборони. Коґрес і Сенат знову виносять одноголосні рішення, даючи щораз нові повновласті урядові та визначуючи щораз нові шляхи і засоби для забезпечення країни. А в публичних голосах передбачливо звертається увагу на дальші наші слабі місця, які з одного боку могли б стати черговим „запрошенням до аґресії", або виключення яких заощадило б зайвих жертв і полекшило б та приспішило б кінцеву перемогу, якщо б акт аґресії все ж таки заіснував. Це є власне ті голоси здорового розсудку, до яких рішальні власті цеї країни повинні уважно прислухуватися.

До категорії таких голосів треба зарахувати й редакційну статтю в одному з найсеріозніших і найпопулярніших журналів „Ди Сатердей Івнінґ Повст" з 29-го липня. Для нас цей голос тим важливіший, бо він м. і. заторкує теж проблему „українського арґументу", на який ми вже кількакратно звертали увагу на цьому місці навіть в останньому часі.

У згаданій статті „Повсту", під багатомовним заголовком: „Ми не можемо поширювати наших ідей закордоном, якщо вони заникають дома", говориться головно про політичну війну, без огляду на те, чи вона залишиться холодною, чи розгаряться. Точніше, йдеться про чітке визначення наших цілей. „Ми мусимо бути далеко виразніші, ніж були ми досі, у висеннюванні до чого ми змагаємо" пишеться в журналі і наводиться такий арґумент: під час другої світової війни „щонайменше дві армії українців перейшли до німців в перших кількох тижнях, і напевно за ними було б пішло більше, якщо б Гітлер був прикладав будь-яку увагу політичному веденню війни". У висновку ставиться такий рішальний запит: „Чому ми мусимо чекати аж на загальну війну, щоби зробити американські позиції більше сприємливими для чужинців?"

Справді бо, чому Америка не може урбі ет орбі сказати в чому діло, чому не може вона вже сьогодні використати всі політичні арґументи проти ворога, з яким раніше чи пізніше доведеться розправитися залізом, бо іншого виходу немає? Така постанова політичної справи може вже сьогодні поважно перехилити терезу перемоги в американський бік і заощадити не одне американське життя, як виб'є година Великого Рішення.

Підозрілий поворот Совєтів до О. Н.

Переслане генеральному секретареві Об'єднаних Націй, Триґві Лі, повідомлення совєтського представника А. Маліка про його поворот до бойкотованої ним від 13-го січня Ради Безпеки та перебрання належного йому на підставі правильника предсідництва Ради на місяць серпень і скликання засідання вже на 1-го серпня, викликало не тільки здивування і сензацію в дипломатичних колах, але й цілий ряд найрізноманітніших спекуляцій.

Поворот Совєтів до Ради є цілком оправдано дуже підозрілий. При цьому стверджується інтересний факт: власне Совєти і їх сателіти, подібно як їх ідейний спільник небіщик Гітлер, дуже любуються в „несподіванках" та заскакуванні. На цьому вони будують всю свою стратегію, як у внутрішній, так головно в міжнародній політиці. Всі вільні країни в Об'єднаних Націях звичайно деякий час наперед повідомляють або бодай неофіціяльно виявляють ці справи, які вони задумують видвигнути на міжнародному форумі. Інші представники в таких випадках завжди мають час обміркувати всі за і проти та зайняти відповідне становище. Совєти навпаки. Вони, як на злочинців пристало, криються зі своїми плянами, щоби опісля несподіванкою спантеличити своїх партнерів чи противників і в цьому досягнути свою мету.

Причини і цілі совєтського повороту до Ради будуть відомі вже у вівторок. В існуючих обставинах логічно видвигається такі можливості:

Совєти, переконавшись, що шантажем не досягнуть своєї мети щодо зміни китайського представництва в Раді, рішили використати „активну методу". В цьому випадку вони поступили відворотно, ніж поступають в захоплюванні країн. Бо там вони „роблять революцію" аж після того, як використали всі демократичні засоби для повалення демократії. Як йдеться про китайське представництво в Раді, совєтський представник, як предсідник, може виключити національно-китайського делеґата. Його рішення можна б відкинути більшістю голосів, але тепер це безвиглядне, бо члени Ради під цим оглядом поділені точно по половині: п'ять на п'ять.

Другою можливістю, що криється за совєтським поворотом, є бажання використати Раду за форум до виступу в справі Кореї, проголосити дотеперішні її рішення в цій справі незаконними та цілком перекрутити справу, тавруючи „аґресором" Америку.

Третя можливість — це плян нової аґресії і бажання спаралізувати на той час будь-яку акцію Ради.

Допускається теж можливість, що зустрівшись на солідарний опір в Корейській справі з цілим вільним світом та на широко розгорнену міжнародну підготовчо - воєнну акцію, яка могла б бути для Совєтів сьогодні ще не дуже побажана, вони спробують „продати" Корею за здобуття в Раді місця для комуно-китайського представника. Але це мало правдоподібне.

В кожному разі, яке нове лайдацтво і не крилося б за совєтським поворотом, сьогодні вже можна мати переконання, що вільний світ не дасть замилити собі очей і не відступить від своєї рішучости, як і не дозволив себе шантажувати совєтським бойкотом.

Іван Кедрин

Демократична петля на демократію

В одному Гітлер казав правду: він прийшов до влади з нефальшованої волі німецького народу, без жадного насильства, точно придержуючись прав, що їх давала конституція німецької веймарської республіки, та використовуючи їх лише для скріпленя своєї партії. НСДАП (партія Гітлера) брала участь у всіх громадських і парляментарних виборах і кожним дальшим разом здобувала більше голосів, аж у січні 1933 р. дістала абсолютну більшість і президент німецької республіки, старенький Гінденбурґ, який стояв під впливом свого сина, що піддержував гітлерівський рух, призначив його канцлером нового уряду. На те, щоб той відразу взявся за касування всіх вольностей, дякуючи котрим він і його партія дійшли до влади, щоб накласти намордник на всю опозиційну пресу, палити прилюдно демократичну літературу й завести диктаторський режим, що йому рівний був (і досі є!) лише в комуністичних Совєтах.

І Совєти самі — хоч безпосередньо дійшли до влади вже кривавою революцією і воєнними підбоями — скріпилися і змогли взагалі претендувати до влади теж лише дякуючи демократичній свободі діяння за Тимчасового Уряду у Московщині та за Центральної Ради в Україні. І там і тут цяцькалися з комуністичними вожаками, які на очах всієї країни змовлялися проти демократичної влади і демократичного устрою держави, воювали проти них найбільш нікчемними засобами демаґоґії і морального терору, поки перейшли до терору фізичного й отвертого, збройного повстання. І цієї самої методи тримаються тоталісти в усіх країнах і всіх народах: вони „демократи", коли річ іде про користування демократичною свободою слова й друку, тимчасового суперництва ідей і тимчасової політичної толеранції. Себто: вони користають з усіх цих осв'ячених доґм і обичаїв демократії у відношенні до себе, вони страшенне чулі, щоб хтось їм відмовляв права черпати з уладжень демократії силу і змогу зростати в силу. Вони тоді 105%-ві демократи, які боронять демократію, як грецький Тразибуль проти тиранів чи римський Брут. Але самі ні трішки не переставляються на демократичні рейки, себто, вся їх ідеологія залишається вірна принципам комуно - фашизму: народом має правити одна партія, поза котрою всі інші „злочинні" й тому не мають права екзистенції; партійна система побудована на вождівському принципі, при чому „вожд" (зрештою, назва байдужа) є фактичним джерелом права. Таким чином прихильники тоталізму є постільки чесні з собою, що вони у боротьбі демократичними засобами проти демократії навіть не скривають, що конституція, яку вони писали б, була б блофом, так, як нею є „найдемократичніша конституція світу" у нинішній совєтській найбільшій сатрапії.

Такої методики трималися і тримаються всі явні і закаптурені тоталісти в Італії, поки Мусоліні затвердив свою владу відомим походом на Рим (теж „леґально" дістав владу з рук короля Емануїла III.), у Німеччині, про яку вже була мова, в Росії й Україні і скрізь по всьому світі сьогодні. По нинішній день головним арґументом еспанських комуністів та їх спантеличиних поплентачів в боротьбі проти режиму ген. Франка є те, що там нема тієї партійно - політичної толеранції, яка вможливила б їм, комуністам, приготовлятися явно і славно, леґально, до нової революції. Таких самих метод тримаються комуністи у Франції, Італії і західній Німеччині, себто там, де демократія все ще не позбулася давньої доктринерської сліпоти, яка так вірно і цупко трималась демократичних канонів, аж поки всі вони провалювались у пропасть виплеканої і толерованої демократією монопартійної диктатури.

Ми є свідками в Америці дуже цікавого історичного процесу: як з одного боку комуністи і їх дрібно-міщанські „попутчікі", залишки ще з останньої війни й тодішнього офіційного возвеличування совєтського союзника (в Анґлії ще досі є „червоні епископи", які залишилися вірні каботинській моді совєтофільства) — боряться за право леґальної змови проти держави і її устрою на основі букви існуючої конституції, і як по другому боці в ментальності всього перечулено - демократичного американського громадянства йде ревізія поглядів на суть демократії. Ставлення комуністичної партії поза законом у щораз іншій країні — це доказ не слабости, а сили демократії. Вона, виступаючи проти вузького партійницького доктринерства кожного світогляду, перестає бути сама доктринером, що не бачить дійсности, тільки букву своєї доктрини. Свобода, як найсвяті-

(Покінчення на стор. 3-тій)

„На ріках вавилонських..."

Мабуть ні один із біблійних псальмів не був так часто і так сильно переспівуваний в нашій літературі, як „на ріках вавилонських тамо сідохом і плакахом..." Від Шевченка до Франка переспівували його українські поети. Іван Франко зукраїнізував цей псальм і тим розкрив до глибин психіку українця, якому на шляху історії довелося далеко більше часу провести в неволі, ніж на волі.

„На ріці вавилонській — і я там сидів,
На розбитий орган у розпуці глядів.
Надо мною ругавсь Вавилонців Собор:
„Заспівай нам щобудь! Про Сіон, про Табор":
Про Сіон? Про табор? Їм вже чести нема!
На таборі пустель! На Сіоні — тюрма!
Лиш одну хіба пісню я вмію стару:
Я рабом уродивсь та рабом і — умру.

Це дійсно велика траґедія мати усвідомлене почуття одідичуваного рабства! Франко не вагався признатись до нього та поробив із того відповідні висновки для себе. Найважнішим висновком була велетенська праця для рідного народу, для української культури, зокрема для української літератури й науки. Словом, праця над еманципацією народу із психіки раба. Те, що дав своєму народові Франко на доброму фундаменті попередників, підняло престіж українців у світі високо. Так як Франко вчився від своїх попередників, особливо ж від Шевченка, як виводити нарід із рівня рабства й спроваджувати його на шляхи волі, так і Франко мав багато наслідників великої якости в тому напрямі. Найціннішими були ті, що зі зброєю в руках маршували шляхами волі. На шляху боротьби за повну еманципацію з рабства була це кривава і важка праця. Писав же про неї Франко:

Важке ярмо твоє, мій рідний краю,
Не легкий твій тягар!
Мов під хрестом отсе під ним я упадаю,
З батьківської руки Твоєї допиваю
Затроєний пугар.

Затроєний рабством пугар випивав не тільки сам Франко. Його випивав за його життя і по його смерти цілий український нарід, як у часи неволі так і в часи короткої волі. Бо й на волі рабська психіка деяких груп воліла погубити власну волю для чужої неволі. Дійсно затроєний цей батьківський наш пугар аж так далеко психікою рабів, що ми не в силі були втримати навіть здобутої волі. Виходить, що сильніші були в нас рабські навики від традицій волі.

Здавалось би, що тепер це ґрунтовно змінилось, здавалось би, що слідів рабської невільничої психіки в нас уже зовсім нема. Ведуть же тепер воїни нашої УПА безвиглядну покищо боротьбу навіть у царстві кривавої диктатури Сталіна, тої диктатури, що хоче накинути свої кайдани цілому світові і розпоряджає до того невиданими досі в світі збройними силами. Здавалось би, що цей гордий спротив воїнів УПА такому ворогові посіє гордість в усі українські серця в світі, випростує національні хребти всіх українців. Здавалось би! На жаль, так не є. Ось не є так і в країні свободи, в Америці.

Саме в найкритичніші часи історії держав і народів, що починають тепер розґравватись перед нашими очима, помічається в Америці серед деяких кол старих іміґрантів, а може й подекуди і серед нових, втеча від українського громадського життя, від заінтересування долею рідного народу та рідної предківської землі. Ось у „Свободі" з 15 липня 1950 р. ч. 162 пише п. Пл. Стасюк у своїй статті п. н. „Проти хаосу в громадському житті" між іншим ось що: „Багато з наших колишніх місцевих діячів — нагло як під землю запались, самооправдуючись, що „є інші" на їх місце.

В національно - громадському житті, в таких часах як теперішні, ніколи нема забагато рук до праці. При громадській праці всі і все потрібні. Там нема виручки, нема вимівки. Там про працю рішає тільки охота, або неохота, щире бажання або гін до відчуження, гін до втечі. Тільки реґенерація рабської психіки може доводити декого з американських українців до втечі від співпраці в українській збірноті і від заінтересування долею свого народу. Але є ще одна причина такого явища, а саме:

Хто здобуде всі скарби землі
І над все їх полюбить,
Той і сам стане їхнім рабом —
Скарби духа загубить.

Ця глибока думка Франка має також і тут своє добре застосовання. Деякі з тих, що до чогось доробилися, що дійшли до достатків, втратили видно заінтересування до українських громадських справ і до України і до свого рідного народу. Вони стали рабами мамони. Ніхто і ніщо їх не зворушить. Вони тримаються засади „моя хата з краю, я нікого не знаю". Як би перед ними у власній особі став Хмельницький, Шевченко, чи Франко, які закликали б їх до праці та жертвенности для рідного краю — це нічого не по-

(Докінчення на стор. 3-тій).

Мирон Заклинський

З КАРПАТСЬКИХ МАНДРІВОК

1)

У спортовому житті Західної України, зокрема між першою і другою світовими війнами, відіграли Карпати важливу ролю. Побіч великої кількости міської інтеліґенції середнього і старшого віку, що поселювалась там на час вакацій, в гірських селах і живцях, щоб відпочати серед краси природи і чистого, гірського повітря, були гурти молоді та старших, що робили часті прогульки на гірські шпилі та хребти і задержувалися в селах лише для відпочинку, або, щоб перечекати непогоду. Тоді на найвищих, здебільша важко доступних, верхах і хребтах часто можна було зустрічати побіч чужинецьких численні наші прогулькові гурти, виряджені по-спортовому.

Зокрема часто і масово мандрували по Карпатах наші пластуни і пластунки, що мали там кілька своїх сталих таборів. Розвивало також діяльність наше мандрівницьке товариство „Плай".

Зимою їздили в гори наші лещетарі, згуртовані в Карпатському Лещетарському Клюбі — знову ж переважно зі Львова. Хоча довкруги Львова є гарні лещетарські терени, зокрема коло села Брюховичі, одначе в порівнянні з карпатськими, вони прямо були нічим. Аж у горах доходив лещетар до справжньої спортової форми, набирав розмаху і прив'язання до цього спорту. Бойківська частина Карпат, Високий Бескид, визначається лаґідними, часто безлісними узбіччями, дуже догідними для лещетарювання. Околицю села Славська, де була й гарна домівка Карпатського Лещетарського Клюбу, відвідували в суботи - неділі та в свята гурти наших лещетарів.

Так Карпати давали змогу широко плекати ці два здорові, гарні роди спорту, що всесторонньо зміцнюють і гартують молодий організм, зв'ялений працею в нездорових умовинах сучасного міста.

В погідні та хмарні дні

Літом 1939 року було інакше, як звичайно. Мало було тоді в Карпатах відпочивальників, а мандрівників майже не було. Одні боялись загрозливої воєнної завірухи, що зближалася та воліли сидіти в хаті, других відстрашив розпорядок польської влади, що кожний бажаючий до гірської мандрівки мусить мати письмовий дозвіл від повітового старости

Нас зібралося трьох, гурт невеликий, але важний, що постановили йти в гори й не оглядатись на перешкоди. Міко був урядовець, він тужно дожидав відпустки, щоб щезнути на два тижні в гірських нетрях. Ми оба відразу вирішили, що йдемо без дозволу, бо, коли за ним звернемося, і так не дістанемо. Адже влада польська, ми українці, а війна близько. Інженер, старший за нас і статочніший, що мав потрібні знайомства, наважився дістати дозвіл. Одначе не добув, лише стратив кілька гарних, погідних днів. Ми тимчасом „ґрасували" в околицях Сколього і Синевідська та купалися в свіжих, бурхливих водах Стрия. Тут він і дігнав нас.

Мандрували ми ще десять днів і не стрічали ні раз мандрівників. Порожні були гори того пам'ятного літа. Лиш у гірських живцях сиділо трохи старших громадян, що хвилювались від щораз грізніших часописних вісток, врешті спакували речі та чимскорше вертались додому. А ми з насолодою продовжували мандрувати та хвалили верховину, що часописів тут не добудеш і на лік.

Містечка ми, рів ясна, оминали, та й ті села, де були поліційні станиці. Одначе не завсіди нам це вдавалося. Так не змогли ми виминути в долині ріки Свічі села Людвиківка, коли зійшли спід гори Хом. На наше щастя була саме неділя. Ми навіть задержалися в селі, щоб запастись у харчі на дальшу дорогу — і ніхто нас не займав. Ми бачили там кількох представників влади, поліцаїв, та вони заняті були розмовою з дівчатами, інші знову лежали вигідно в холоді. Ми заночували далеко за селом, у хаті гаєвого.

Чергової днини, ясного, погідного ранку, вийшли ми через гору Журавель на Пустошака (високий 1427 м.). Погода була, наче вимріяна. Гори довкола залиті сонцем, повітря прозоре. Ми брали сонляшну купіль та оглядали широкий, величній світ довкола нас. Верхи і хребти розкинулись широко, блакитні, могутні, дикі. Мало є в Карпатах таких розлогих, пянких, маєстатичних видів, як із цієї крайньої гори хребта Аршиць.

Мої товариші пішли завчасу дальше, робити знимки під сусідною горою Ілемським Ґорґаном, що значно вища і романтичніша від Пустошака. Я лишився ще декілька годин на цій горі. Не багато в житті таких радісних днів, коли оглядаєш найкращі картини, коли світ величі і краса довкруги тебе. Зійшов аж тоді, коли гори при свіжому вечірньому сяйві стали темно-сині, аж фіолетні.

Ночували ми в мисливській хатці, що сховалася в глибоких лісах під Ілемським Ґорґаном.

Коли другого ранку ми вийшли подивитися на світ, він був зовсім інший. Звуэився, приник, посірів. Пянка краса попередньої днини щезла, як привид. Все небо було закрите сірою хмарою. З нею почав слабо накрапати дощ. Всі дальші верхи, збочі, долини, щезли у мряші.

(Дальше буде).

Миколо Очерет

ПОСИЛЬНА ДОПОМОГА

Сьогодні до нашої кімнати ч. 8 у бльоці „Д" попала ціла кіпа свіжих чисел „Правди", що її привезли з собою еміґранти, які ідуть з Берліну до ЗДА. Але тому, що совєтські часописи треба уміти читати, ми звернулись до мешканця кімнати ч. 11, який вважався фахівцем у цій справі. Набув свій фах він так: у 1933 році в новоутвореному колгоспі „Червона долина" на Херсонщині йому доручив агітпроп колгоспу прочитати на загальних зборах колгоспників доповідь про генеральну лінію партії. Коли він закінчив свою доповідь сталінським гаслом: „жіть стало лучше, жіть стало веселєй!", колгоспників охопив такий ентузіязм, що вони повалили його і були б прибили на смерть, коли б від того колгоспницького ентузіязму не врятував його відділ міліції. З того часу він почав посилено читати всі совєтські часописи і удосконалився в цьому так, що зробився фахівцем у цій справі. Тож він переглянувши усі числа „Правди" голосно промовив: „Да, відомості занятні! Бачу, що треба вам дати посильну допомогу і навчити вас читати совєтські часописи. Отже сперцу треба прочитати якийсь один часопис від початку до кінця, щоб знайти теперішню „генеральну лінію" партії. Другий раз увесь часопис треба прочитати коли „генеральна лінія" зміниться, але тому, що це трапляється лише три-чотири рази на рік, то й вам за рік увесь часопис треба буде прочитати теж лише три-чотири рази. Тож коли ви вже прочитали увесь часопис і знаєте „генеральну лінію", в наступних часописах вам вже треба читати лише гасла і повідомлення ТАСС, — решту часопису читати не потрібно бо зміст його ви знаєте з прочитаного вами раніш часопису, з тою різницею, що в іншому часописі буде розказано теж саме, але іншими словами.

Тепер про гасла; вони друкуються за два-три тижні до революційних свят або перед якимсь з'їздом. Свят, правда, в СССР мало, зате з'їздів багато, тому часто є щодня в кожному часописі. Цінність цих гасел в тому, що вони затверджені ЦК ВКП(б) і тому саме їх ви можете вживати в розмові з любим громадянином СССР і не боятись, що вас заарештують. Нарешті повідомлення ТАСС. Саме їх і потрібно уміти читати правильно, щоб мати уяву про дійсний хід світових подій. Основним правилом для розшифровування цих повідомлень буде таке: все, що видруковано у повідомленні, треба розуміти якраз навпаки. Разом з тим треба пам'ятати, що все приписане ТАСС-ом капіталістичному світові, себ то ворогам,—треба відносити на рахунок совєтського уряду, а те що приписується урядові СССР, саме те роблять вільні (за часописами — капіталістичні) держави, які оточують Совєтський Союз. Власне цим можна було б науку про те, як читати совєтські часописи і закінчити, але мушу додати, що виробити у себе хист правдиво розуміти написане у совєтських часописах можна лише систематичною і довготривалою практикою, що я її мав протягом майже десять останніх років, а громадяни СССР мають її все своє життя. Скажемо для прикладу: коли громадяни СССР прочитали повідомлення ТАСС в часописах за 21. червня 1941 року про те, що „традиційна дружба великого совєтського народу з своїм великим сусідом, німецьким народом, є міцна і жадні зусилля капіталістичного світу спровокувати цю дружбу, спаяну кров'ю, наперед засуджені на загибель, бо не зможуть ніколи порушити мирного співжиття двох дружніх великих народів", — то всі зараз же кинулись закуповувати харчі та ховати все що було цінного, бо були вже певні, що швидко вибухне війна. Вам відомо, що вже 22. червня німці перейшли кордони Совєтського Союзу і розпочалась війна. Взяти б хоча і теперішні події в Кореї. Совєти дбайливо готували комуністів до нападу на південну Корею і 25. червня добре озброєні Совєтами комуністичні частини вдерлися без попередження на територію південної Кореї, але жадного слова про це ви не вичитали в часописах СССР, бо напад роблять самі Совєти. Лише 28. червня було повідомлено, що ЗДА вчинили „прямий акт аґресії супроти корейської народньої республіки", бо американці почали чинити спротив комуністам. Там же видруковано і гасла для мітинґів і зборів. Тож всі громадяни СССР вже знали, що треба улаштовувати мітинґи і зібрання де виносити резолюції протесту, а „Правда" вже наступного дня друкувала, що „совєтський народ з обуренням відкидає аґресивну акцію американського уряду проти корейської народньої республіки", а далі видруковано цілу низку постанов зборів робітників фабрик, заводів, колгоспів, що закінчувались затвердженими ЦК ВКП(б) гаслами: „Геть руки від Кореї!" (порівняйте гасло Керенського в 1918 році: „Геть руки від України!" в листі до уряду Української Республіки), „англо-американська аґресія проти корейського народу мусить припинитись" (бо цю акцію дозволено вести лише комуністам!), „Корея для корейців" (а Україна для росіян!)... Цікаво, що гасло „Корея для корейців" знайшло навіть відгук в англійському часописі „Дейлі Геральд". Там нарисований в однострої корейського вояка (в совєтських обмотках і в совєтській „будьоновці") найсимпатичніший добряга Сталін, що вилізши з бойового танка, посміхається хитрою і такою знайомою монгольською усмішкою тай промовляє: „слово чести, містере, тут нікого немає крім нас, корейців!" І знову: 4. липня ви маєте опубліковану ТАСС'ом заяву заступника совєтського міністра закордонних справ Громико (бачите: заступника?! Виходить сам міністр закордонних справ працює десь в іншому місці? Во так воно і є: Вишинський разом з Молотовим зараз заклопотані саме наступом комуністів у Кореї і свою головну кватиру мають на Сахаліні, відкіля контролюють дії керівника наступу генерала Штикова та головного командувача корейським комуністичним військом генерала Кім-іль-Сунга, щоб часом вони не перетворились на азійських Тіто) в якій він вимагає, щоб Рада Безпеки змусила ЗДА „припинити військову інтервенцію" і негайно звільнити Корею від американського війська. „Тільки СССР нечинно дотримується принціпу невтручання у внутрішні справи інших країн". Інтервенція ЗДА — це порушення Каїрського договору та потсдамської угоди чотирьох країн. Тільки СССР неухильно виконує всі угоди. Ставши на шлях збройної інтервенції в Кореї ЗДА цим самим довели, що вони „не то що прагнуть консолідації миру, а навпаки є ворогами миру". Тільки один СССР непорушно стоїть на сторожі миру, обороняючи його всіма своїми засобами. Тож ви тепер знаєте, що дійсний стан річей це повідомлення відбиватиме тоді, коли замість СССР читати ЗДА, а там де надруковано ЗДА треба читати СССР. Тепер далі: 7. липня ТАСС повідомив, що „представник британського міністерства закордонних справ на пресовій конференції в Лондоні сказав, що британський уряд через свого посла в Москві передав совєтському урядові пропозицію щодо мирного врегулювання корейського питання і що Англія чекає відповіді СССР. ТАСС уповноважений заявити, що британський посол у Москві під час розмов з представником міністерства закордонних справ СССР не зробив ніяких пропозицій щодо мирного врегулювання корейського питання, з обмежився лише висловом надії, що корейський конфлікт за давнього часу буде врегульований. Ясно, що заява британського посла в Москві не потребує жадної відповіді від Совєтського уряду". Тепер ви вже самі бачите з заяви ТАСС, що напав на Корею таки Совєтський Союз, бо до нього, а не до уряду комуністичної Кореї направив свою ноту представник британського міністерства, а СССР не переслав цю ноту до уряду Кореї і вирішив справу сам, хоть справа є внутрішньою справою тільки Корейської Народньої Республіки. От вам саме ТАСС наочно показав, як СССР „незмінно дотримуються принціпу невтручання у внутрішні справи інших країн!".

А ось 8. липня подано повідомлення, що американські спроби в Кореї „підпалити нову світову війну неминучо засуджені на неуспіх" і що „гарячкові і безчесні" спроби ЗДА прикрити свою збройну інтервенцію в Кореї „плащиком Об'єднаних Націй" мають лише на оці протиставитись невдоволенням трудящих мас з приводу цієї акції. Це повідомлення ясно говорить, що трудящі маси вільного світу обурені „гарячковими і безчесними" спробами СССР „прикрити свою збройну інтервенцію в Кореї" дипломатичними нотами завернувшись у „плащик захисника миру". Коли не було повідомлень у „Правді" про успішний наступ корейських комуністів і що „американські з'єднання кинуті в дію зазнають при цьому значних втрат", то кожен з вас зрозуміє, що СССР таки обдурив ЗДА своїми мирними заявами і повіривши тим заявам вони не підготувались як слід до відсічі напасників хоть і знали мілітарну силу СССР. Натомість повідомлення, що „південно-корейський уряд, за розпорядженням американців, вінає хоробрих борців за свободу" треба розуміти так, що на півдні Кореї, так як і в самому СССР, кишать від шпигунів, бо вже багато їх зловлено і повішено.

Так, як бачите, часописи СССР треба вміти читати, але коли ви пам'ятатимете мої поради і трохи напрактикуєтесь, то з часом зможете правильно їх розуміти. Звичайно, ви можете помилитись і це не буде дивно, бо ви не є політики і на цій справі не знаєтесь. Шкоди від вашої помилки нікому, навіть вам самим, не буде. От коли помиляються при читанні часописів високі пілітики, нас усіх бере досада, бо це завдає шкоду всьому людству. От хоть би скажемо говориться тепер про мир на землі. Ми всі знаємо, що коли про це говорить Сталін, то цей мир він уявляє лише як безконтрольне панування комуністів над усім світом, се б то тоді коли комуністи здобудуть остаточну перемогу. Великі політики боролись теж за мир і досягли такого миру, що є гірший за ввяну війну. Такий мир, що сьогодні досягли високі політики, це те найгірше, що „здобуто" в останній війні. Сьогоднішній мир потрібний політбюрові ЦК ВКП (б) і шкідливий для вільного світу. А вільний світ за цей мир тільки й говорить, за нього тільки й бореться. Коли політбюро ЦК ВКП(б) потребуватиме десь війни, то воно її почне, як почало і успішно закінчило в Китаї, як почало і веде зараз її в Кореї. І ніхто не заборонить йому почати ту війну і плювати тричі на всі договори і угоди, бо політбюро нікого і нічого не визнає крім сили. Коли йому треба буде почати війну скрізь, то воно її теж почне не вагаючись, блискавично і в свій час, бо ніхто, крім політбюра, починати війни не буде. Чи не ясно з цього, що високі політики роблять помилку борючись сьогодні за мир, бо це зовсім не те що потрібно людству. Ми опинились у такій ситуації, що сьогодні мусимо боротись за війну, за ту війну, яка нарешті покладе кінець сьогоднішньому миру і приведе до справжнього миру. От тоді, закінчив свою розмову мешканець кімнати ч. 11, ви можете забути всі мої поради, бо у всіх часописах буде видруковано все так, як треба розуміти і читатимете те, що не вимагатиме окремої науки для свого розуміння".

Демократична петля на демократію

(Докінчення зі сторони 2-ої)

ша з усіх доктрин, не може бути використовувана на те, щоби її повалити. Слабість демократії полягала в тому, що вона не відрізнювала свободи від анархії. Тимчасом анархією є толеруваня кожного руху, який — живучи в атмосфері свободи і її можливостей — діє у відношенні до свободи нельояльно, бо сам не думає демократичними катеґоріями, сам не є просякнутий духом та інтенціями демократії, а її фірму та все її добро використає на те, щоб її власними руками накласти їй на шию петлю.

Слава Богу, що свідомість цих правд сягає вже щораз глибше і заточує щораз дальші кола. В нас, українців, панувало і частинно й досі ще покутує помішання понять. Ми по нинішній день чуємо теж твердження: „Який устрій вирішить український нарід в майбутній українській державі — такий мусить бути, бо так захоче воля народу". Тільки той, що знає всесвітню історію, розуміє елястичність поняття „волі народу", коли треба прикрити цим арґументом дію, яка була згори призначена на спутання народньої волі. Залишаємо на боці явне фальшування волі народу, як воно діється в усіх тоталітарних державах, ба навіть як це діялося у пів - тоталітарній Польщі з її „чудами над урною" (виборчою скринькою). Тримаємося прикладу дійсної волі народу, що запаморочений демаґоґією скрайніх націонал - соціялістичних гасел німецького ревізіонізму виніс вгору Гітлера, піддержуваного грішми великого німецького промислу, який поставив ставку на гітлеризм, як найбільшого продуцента і консумента зброї. Чи Гінденбурґ і вірна йому верхівка, яка щойно після приходу Гітлера до влади стала поплентацькою, не були злочинцями, що вони не протиставились цій формальній волі народу, а її вшанували і тому заклали несвідомому народові петлю на шию?! Державна мудрість іде в парі з цивільною відвагою та рішучістю у боротьбі з кожною демаґоґією, себто потуранням інстинктам мас. Приємні для народу фрази не врятують ніякого народу. Тому найбільшими ворогами народу є часто ті, що найбільше кричать про свою любов до нього.

Демократія перестала бути посміховищем. Вона показала, що може бути сильна і відважна і тверда. Вона навчилась дивитися на інтенцію, а не на слова й букву. І в цьому запорука її тривкости.

Голоси Читачів

ЗАВДАННЯ НАШОЇ ПРОПАҐАНДИ

Багато з нас навіть не уявляє собі ваги пропаґанди наших визвольних змагань серед широких шарів чужинецького світу. Часто нарікаємо і дивуємося, що чужинці нічого про нас не знають, або дуже слабо орієнтуються в наших справах. Забуваємо одначе, що в цьому вина нас самих. Пам'ятаймо, що одною з причин нашої проґри в 1918-1920 рр. було те, що нас світ не розумів, бо не знав, не чув про нас.

Наша політична еміґрація в Німеччині не спромоглася навіть на видання одної книжки в чужій мові, в якій би широко описано Україну, її нарід, звичаї, культуру, визвольні змагання тощо.

І тому треба бути вдячним Українському Конгресовому Комітетові, що тут на американському континенті, бодай вчасти заповнив ту прогалину своїми цінними виданнями в англійській мові, інформуючи світ про українську справу.

Завданям нашої пропаґанди мусить бути проломання дотеперішньої непоінформованости про нас англо-саського світу, не тільки провідних мужів, але і народніх чужинецьких мас.

Очевидно, що найкращим середником інформації є радіо і часописи. Тому треба доконче час від часу давати статті до місцевих газет з нашого політичного життя, або з нагоди наших великих імпрез, національних свят тощо. Може не всі редакції це приймуть, але частина все таки щось помістить.

Уважаймо, щоби в кривавих змаганнях, які грядуть, світ нас уже розумів і не був нам ворожий.

Велику інформативну ролю відіграють, як вже згадано, видання У. К. К., а саме: Український Квартальник, Український Бюлетень, та книжка про „Ukrainian Resistance". Теж такі книжки, які видавав У. Н. Союз в англійській мові, повинні дістатись якнайскорше до всіх університетських і міських бібліотек. Про це вже повинні подбати наші керівники культурно-громадського життя чи поодинокі організації на місцях.

Рівно ж на міжнародніх з'їздах, конференціях необхідно українським представникам брати зі собою відповідну літературу в чужих мовах, щоби її роздати делеґатам чужих націй.

Одним з добрих засобів пропаґанди є також поштові марки. Ті вже масово можна поширювати між чужинцями, чи то у формі виміни, чи в звичайній кореспонденції.

Тому наклеюймо на всіх листах, на відворотній стороні, 5-шагові марки (за 1 цента) видані Українською Національною Радою.

Хай теж кожний з нас причиниться по своїй змозі до пропаґанди української справи.

В. Семчишин

ПРОТОКОЛ

з нарад Головного Екзекутивного Комітету У. Н. Союзу, які відбулися дня 8-го липня 1950 року, в головній канцелярії У. Н. Союзу, під ч. 81-83 Ґренд Стріт, Джерзі Сіті, Н. Дж.

На зборах були приявні всі члени Екзекутиви, а саме: головний предсідник Д. Галичин, заступник головного предсідника О. Лисогір, заступниця головного предсідника Г. Зенко-Жеребняк, головний секретар Г. Герман і головний касієр Р. Слободян.

Збори відкрив в год. 9:00 рано головний предсідник та подав до відома ці справи, які були полагоджені від останніх зборів Екзекутивного Комітету, а опісля предложив такі справи, що їх треба вирішити на цих зборах. Ці справи були такі:

Купно Бондів. Закуплено отні бонди:

Appalachian Electric Power Co., 2⅞% за $51,475.00; Arkansas Power & Light Co., 2⅞% за $50,875.00; California Electric Power C., 2⅞% за $50,875.00; Jamaica Water Supply Co., 2⅞% за $61,350.00; Lake Superior District Power Co., 2⅞% за $50,375.00; Niagara Mohawk Power Co., 2¾% за $75,397.50; Province of Ontario 3% за $50,250.00

Ухвалено відповідні резолюції про зміну в Головнім Екзекутивнім Комітеті для банків, в котрих депоновані гроші і бонди У. Н. Союзу.

Орґанізаційні справи. Головний предсідник звітував справу приєднування нових членів, зокрема, родженої тут молоді, заявляючи, що останніми часами У. Н. Союз не тільки що дістає в свої ряди дуже малу кількість цеї молоді, але ще й до того тратить значне число молодих членів, які відходять з організації з готівкою. В дискусії над цею справою брали участь всі члени Екзекутиви, а заступники головного предсідника, що походять з молодого тут родженого покоління, піднялися навязати контакт з молодими делеґатами минулої конвенції в ціли посилення кампанії за новими молодими членами.

По вичерпанню справ, збори закінчено в год. 12-ій вполудне.

Г. Герман, гол. секр. У.Н.С.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

ВАШИНҐТОН, Д. С.

Українці зорганізувалися

Можна зі сміливістю ствердити, що зі збільшенням української громади в столиці, паралельно зростала потреба створення загально-громадської організації, яка б цю громаду оформлювала та пожвавила дотеперішню працю в ділянці пропаґандивній, громадській і культурній. Тому й не диво, що Централя УКК звернула свою увагу на цю громаду та поробила певні заходи організувати українців м. Вашинґтону у свій Відділ.

Нажаль, ці заходи організаційної референтури УКК не увінчались повним успіхом, бо стрінулись на перших загальних зборах (11 червня ц. р.) з деяким оправданим застереженням.

Справа в тому, що „Тимчасовий Організаційний Правильник" для Відділів надається для таких українських осередків, де існують вже різного роду самостійні організації та товариства і які можна та треба об'єднувати на плятформі УКК для створення одної загально-громадської репрезентації в даній місцевості. Коли ж мова про організацію Відділу на базі індивідуального членства, то тут годі погодитись зі згаданим „Організаційним Правильником", який в розділі про членство говорить, що „членами Відділу УКК можуть бути місцеві американсько-українські установи й організації...", а далі, що „членами можуть бути також американські українські громадяни (ки), як що зложили Національний Даток...".

Іншими словами, згаданий Правильник допускає членство в Відділах на одинакових правах з одного боку Установ і Організацій, як правних осіб і з другого — „кожного американсько-українського громадянина, якщо він зложив Національний Даток та підписав заяву, що бажає стати активним членом Відділу (дивись Тимчасовий Правильник).

Це означає, що представник одної, або кількох місцевих організацій, або установ, які мають по кількадесять, (або й більше) членів, мають (за „Тимчасовим Правильником УКК) у Відділах УКК однакове право в усіх справах Відділу, включно „вибирати і бути вибраними", з особою, яка презентує лише сама себе, та лише вплатила Національний Даток.

Цього згаданий „Тимчасовий Правильник" ані не вияснює, ані не заперечує.

Загально відомо, що Український Конґресовий Комітет повстав як репрезентаційне тіло організованих (в Союзах, Товариствах, Громадах та Організаціях) американських українців, на базі організованих американських українців розгортав свою успішну працю і на низах, своїх клітинах-Відділах. Тому „тимчасова" зміна організаційної структури УКК (як що така доцільна і допустима!) міняє само-собою всю його поваґу і загально репрезентативний характер організованих американських українців в ЗДА, на суміш організацій, установ і... самих себе репрезентуючих одиниць.

Тому перші загальні збори українців м. Вашинґтону, які були скликані для оснування Відділу УКК на підставі згаданого Правильника, присвятили цьому питанню багато уваги, та, виходячи з місцевих обставин і вимог, рішили подавляючою більшістю голосів (43:4) стриматися від оснування Відділу УКК на базі „Тимчасового Організаційного Правильника УКК", а натомість вибрали з-поміж себе „Ширший Комітет для опрацювання статуту та створення незалежної організації — „Об'єднання Українців у Вашинґтоні", яка з-поміж своїх загально-національних і місцевих завдань „буде допомагати УКК в успішній його праці та, як зорганізована громада в столиці, буде його представництвом у цій місцевості" (з резолюції загальних зборів).

Ширший Комітет увійшов в зв'язок з Централею УКК, повідомив його про постанови перших загальних зборів, та запросив на наступні загальні збори (9. 7.) їхнього представника.

Дня 9 липня відбулися загальні збори при численній участі громадянства міста й ближчих околиць (84 особи), на яких прийнято статут організації, винесено резолюції та обрано Екзекутиву „Об'єднання" в такому складі: п. Євген Скоцко — голова; Д-р. Ю. Старосольський — 1-й заступник (і організаційний референт); п. С. Скубік — 2-й заступник (і референт зв'язку та інформацій); п. Кость Варварів — головний секретар; професор О. Повстенко—культурно-освітній референт; п. С. Бесараб — фінансовий референт; п. М. Костів — господарчий референт.

Головним промовцем на зборах був представник Централі УКК проф. М. Ветухів, який з великим успіхом змалював присутнім сьогоднішній стан нашого народу на Рідних Землях і на еміґрації та закликав збори піддержати працю УКК, діяльність і ближчі завдання якого шановний гість широко накреслив.

В окремих резолюціях загальні збори (покликуючись на XIV розділ загальних постанов статуту УКК параграф 3-ій) постановили, що „Об'єднання" повинно стати представництвом УКК на правах Відділу.

В згаданих резолюціях по-

(Докінчення на стор. 4-ій)

„На ріках вавилонських..."

(Докінчення зі сторони 2-ої)

могло б. Вони відмовили б їм навіть однодолярової жертви на визвольну боротьбу. Це не тільки скупство, це відчуження від живої української збірноти.

Ясна річ, що українська американська збірнота не може ні будувати ні нічого покладати на таких людей. Їх найкраще лишити в спокою. Нехай живуть для себе і своїх дорібків. Ніхто їм не думає завидувати. Вони ж мабуть побоюються і того, щоби не надщербити свого конта для України. Тому й тікають від усього, що українське. Такі були й в старому краю. Тепер вони напевно іншої співають, коли їх большевики навіть „із хлопів поскидали". Говорили ж колись такі: „е, що там, з хлопа мене і так ніхто не скине". Нагло сталось таке диво, що й „з хлопа скинули". Тепер і вони плачуть „на ріках вавилонських" — на колимах. Рабськість родить різні інші пороки, передовсім недовіря до інших своїх кровних братів. Це теж причина втечі від усього і в першу чергу від жертвенности.

Досі виявилось, що до Українського Народного Фонду наплило в формі добровільно переказаних датків около 70 відсотків від нових іміґрантів. Невже воно було б направду правдою, що на народні цілі найкраще платять бідні, а найслабше багаті? В даному випадку є ще й інші причини такого явища. Про них іншим разом. Віримо, що Український Народний Фонд буде далі мати впливи складок, але від свідомих українських цілей і завдань людей, а не від тих, що поза свої приватні справи і світа не бачать.

Справа визволення українського народу від рабських навиків і від політичної неволі наїздників уже назріває. Для неї ніяка жертва незавелика у той час, коли там приносять наші брати в жертву кров і життя.

В. М.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

(Продовження зі стор. 3.)

становлено також вислати окремі листи з висловом привіту і солідарности до уряду ЗДА, УНРади в Европі та Українському Конгресовому Комітетові в ЗДА.

Збори проходили в дуже діловій та дружній атмосфері, даючи цим доказ високої громадської зрілости та солідарности в загально-громадських інтересах.

Зборами проводив п. І. Сидор, секретарював п. Д-р. Ігор Шевченко.

Кость Варварів

ПОШУКУВАННЯ

Пошукуємо Краяна з Гуцульщини, що вміє робити декоровані череси. Листи слати до Адм. „Свободи" для **„Гуцула"**.

Пошукую брата **ПИЛИПА ОЛІЙНИКА**, родом із села Мала Стратівка, Велика Україна, що виїхав до Америки перед першою світовою війною. Вістки про нього прошу слати на адресу:
ВАСИЛЬ ОЛІЯНИК,
151 Bright Street, Jersey City, N. J.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Десята річниця УКК

Довідуємося, що Екзекутива Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку на своїх нарадах дня 19, і 24. липня ц. р. під головуванням п. М. Гаврилка, ухвалила достойно відсвяткувати десяту річницю УККА а до співучасти запросити теж всі українські організації з митрополітальної округи.

Ювилейна Академія має відбутися дня 1. жовтня 1950 в КОРНЕҐІ ГОЛ з програмою високого мистецького рівня та за співучасти представників американського с у спільно-громадського життя. З того приводу плянується відбути теж пресову конференцію.

Улаштування Ювилейної Академії підготовить спеціяльний Ювилейний Комітет, зложений з представників Об'єднаних Організацій в Ню Йорку та Українських Організацій митрополітальної округи. З метою обрати Ювилейний Комітет та ухвалити програму Академії, Екзекутива Об'єднаних Організацій в Ню Йорку в порозумінні з Українським Конгресовим Комітетом Америки, скликує надзвичайні збори делеґатів усіх організацій митрополітальної округи. Вони відбудуться дня 4. серпня ц. р. в п'ятницю вечір в Демократичнім Клюбі, Площа Св. Марка 59. — Початок о годині 8:00, а закінчення о 10:00 П. М.

З уваги на те, що загальний інтерес української справи в Америці вимагає масову участь українського громадянства на Ювилейній Академії, с побажаним, щоби в Ню Йорку та в околиці в той саме день не було інших імпрез.

Довідуємося далі, що подібні ювилейні святкування Десятої Річниці УККА зголосили вже Відділи УККА в Сиракюз, Н. Й. та в Ню Гевен, Конн. В обох випадках імпрези відбудуться 1. жовтня ц. р.

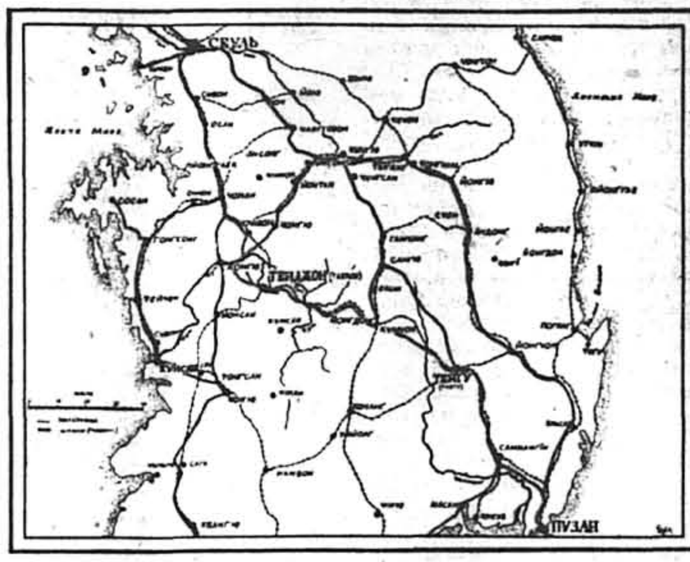
НАРАДИ В СПРАВІ БОГОСЛОВСЬКОЇ АКАДЕМІЇ УАПЦ

В суботу, 15 липня ц. р., в залі при храмі Св. Володимира в Ню Йорку відбулася нарада професорів і студентів Богословської Академії УАПЦ, що прибули з Німеччини. Нараду скликав Ректор Академії Проф. Д-р. П. Ковалів, зваживши той факт, що основний склад професорів і студентів Академії вже прибув до ЗДА. Основна мета наради — обговорення плянів діяльности щодо організації високої богословської школи в Америці, що продовжуватиме працю Академії в Мюнхені. Правною підставою наради було листування Ректора з Владикою Митрополитом Полікарпом у цій справі, а також постанова Професорської Ради Академії в Мюнхені з 3. 5. 1949 р., згідно з якою Ректор Академії був відряджений до Злучених Держав для підготовки ґрунту до перенесення Академії до ЗДА, з усією повноважністю його стану, як Ректора Академії.

Проф. Ковалів докладно поінформував присутніх про виконану ним працю над організацією Академії під час перебування в Злучених Державах, а також дав вичерпуючі інформації щодо теперішнього становища справи. Він звернув увагу на труднощі, які ще стоять на шляху до здійснення плянів щодо продовження діяльности Академії в ЗДА і вказав на основні напрямні дальшої діяльности. Після виступу Ректора інформації подали присутні професори і студенти. Було обговорено конкретні можливості праці в різних ділянках над розбудовою високої богословської освіти в Злучених Державах.

Учасники наради прийшли до одностайного рішення — почати організацію високої богословської освіти в ЗДА. Вирішено одноголосно побажання, щоб організацію праці над започаткуванням діяльности високої богословської школи в Злучених Державах і далі провадив Проф. Ковалів, як Ректор Академії, звертаючись у цій справі до відповідних церковних і громадських чинників. Нарада визнала за доцільне і конечне видавничої діяльности, доручивши Товариству Студентів Богословської Академії продовжувати видання журналу „Богослов", а також підготувати до видання курси досі ще не виданих лекцій професорів Академії.

РІШАЛЬНА БИТВА ЗА КОРЕЮ

(Докінчення зі стор. 1-ої)

загрожують заднім оборонним позиціям американської Першої Кавалерійської Дивізії в районі Кумчон. Проте, комуністичний наступ на цьому фронті припинено, встановлюючи нову оборонну лінію.

Головна квартира Восьмої Армії повідомляє про стабілізацію фронту на північ від Кочанґ, де американські і південно-корейські війська знову здобули місто Чіріс.

Американська авіяція бере посилену участь у фронтових боях та знищує постачання, комунікацію і ворожі центри в запіллі. Головна акція авіяції тепер розгортається на південній ділянці фронту, де загроза є найбільша.

З головної квартири ген. Мек Артура, як і в повідомленнях з фронту стверджується, що хоча логічною ціллю нового генерального наступу комуністичних сил можна вважати порт Пусан, проте безпосередні цілі з дотеперішнього розвитку на фронтах ще не виявлені.

Про відносно малу активність повідомляється з фронту здовж східного побережжя, хоча протягом минулого тижня комуно-корейські сили дістали сильні підкріплення, що є під постійним бомбардувальним вогнем американських і британських воєнних кораблів, та американської авіяції. Бої продовжуються на цілому фронті, лінія якого тепер перебігає від Йонгдок на східному побережжі на північний схід приблизно по середині між містами Йонгджу і Андонґ, дальше в тому самому напрямі, хоча більше на південь до міста Гемчанґ, опісля поза місто Ічон, що є в американських руках йде ломаною лінією на південь попри Гванґканґ, Кочанґ до Чінджу, за яке ведуться ще бої, та до Норянґджін на південному побережжі.

БОРОТЬБА ПРОТИ АМЕРИКИ ЦІЛЛЮ ІТАЛІЙСЬКИХ КОМУНІСТІВ

Рим, 31. липня. — „Вождь" італійських комуністів Пальміро Толіяті заявив вчора на одному комуністичному зібранні, що ціллю італійських комуністів до кінця цього року є головно боротьба проти Америки та її впливів в Італії. Він твердив, що своїм окремим завданням комуністи вважали б „прогнати американців з Італії", — якщоб вони намагалися там встановити свої військові бази „для агресії".

ЗЇЗД ПРОТЕСТАНТСЬКИХ І ПРАВОСЛАВНИХ ЦЕРКОВ.

Ню Йорк. — Краєва Рада Церков Христа (Протестантських) підготовляє Конституційний Зїзд у Клівленді на 28 листопада. Має бути приявних 500 делеґатів. Крім урядових представників буде ще 5,000 відвідуючих делеґатів, які плянують співпрацю протестантських та православних віровизнань. Досі є обєднаних 22 протестантських і чотири східних православних церков для такої цілі.

● **Злучені Держави віддають** Мексикові прапори, які колись здобула американська армія від мексиканців. Відповідний закон ухвалено щойно в Конґресі.

● **Скликання спільного віча** поляків та українців пропонує читач Марцін Мадейскі в нюйорській газеті „Нови Свят" з 28. липня. Каже, що як Польща не відзискає волі, то не дістануть її й українці, тому обом народам треба йти солідарно.

ЗАКІНЧИВСЯ ТРЕТІЙ ТИЖДЕНЬ ПЕРЕСЛУХАННЯ ДМИТРИШИНА.

Ню Йорк. — Комуністичні „У. Щ. В." пишуть, що в середу 26 липня продовжувалося переслухання в депортаційній справі Андрія Дмитришина, заступника голови Міжнародного Робітничого Ордену. Ціле пополудне переведено на переслуханні державного свідка Пола Кравча. Він свідчив, що Комуністична партія має тільки одну програму, а це насильне повалення уряду. Адвокат Дмитришина, Інґлендер, ставив свідкові перехресні питання, на які він не завжди міг дати точні відповіді. Кравч є членом і урядником Комуністичної партії. Після двох годин переслухання відложено до вівтірка 1 серпня. Процес затягнеться довший час. Мають покликати ще шість а може й більше урядових свідків. Тому, що уряд має на меті довести, що Міжнародний Робітничий Орден займався перекабачуванням словян, між ними й українців, на комуністів, влада хоче довести, що М. Р. Орден це підривна організація, яка має на меті ті самі цілі, які має Комуністична партія. Коли б це вдалося доказати, тоді М. Р. Орден мав би бути розвязаний.

ОРИГІНАЛЬНИЙ СВЯТО-ИВАНСЬКИЙ ВЕЧІР ХОРУ „ДУМКА"

Ню Йорк, 31. липня. — Цілком оригінальну імпрезу, Свято-Иванський Вечір, влаштував минулої суботи відносно новий, але вже добре відомий на нашому терені Український Хор „Думка", зорганізувавши на окремо винайміленому кораблі прогулянку по Гудсоні, що тривала від год. 6-ої ввечорі до приблизно 2-гої в ночі. Під час прогулянки хор „Думка" під проводом свого диригента Л. Крушельницького відспівав кілька пісень („Сонце низенько", „Садок Вишневий", „Ставок за снув" зі знаменитим теноровим сольом д-ра Граба, тобто коломийки та на закінчення — „Ой закувала"), приспівуючи опісля ще до свято-йванських обрядів, що їх попередили прекрасні формою і глибокі змістом вияснення ред. Л. Лепкого. Нав'язуючи до свято-йванського шукання цвіту-щастя папороті, доповідач твердив, що так і ввесь наш нарід, так і ми всі шукаємо того найбільшого щастя в світі — волі і рідної землі. Господарі імпрези: інж. Богачевський, п. Я. Гузар та д-р Карпевич докладали всіх зусиль, щоби приємне получити з корисним, вияснюючи під час подорожі структурі будівлі, мости і місця та оповідаючи їх історію. Молодь знаменито бавилася при оркестрі Гірняка. Між поверх 400 прогульковиків абсолютну більшість творили новоприбулі, хоча не бракувало одиниць і з-поміж місцевої молоді та старших громадян. Імпреза без сумніву мала повний успіх.

АРТИЛЕРІЙНІ СТРІЛИ ЛІТАКІВ НА КОМАНДУ З ЗЕМЛІ.

Вашингтон. — Головна Кватира красвої оборони в будинку Пентаґон має вісті, що американські сили в Кореї вже послуговуються артилерією з літаків. Винахід удосконалено до цієї міри, що з відповідного місця на землі можна передавати вказівки літакам, де вони мають зосереджувати гарматні вистріли, щоб стати у пригоді воякам на землі. У гористій околиці літаки можуть скидати бомби на цілі, яких вони не бачать, коли їм прийдуть вказівки з приземних уладжень.

● **Британія і Франція** заповіли дальше зменшення окупаційних коштів в Австрії, беручи до уваги важке фінансове положення в тій країні.

● **Американський високий** комісар в Німеччині, Джан Дж. Мек Клой, повідомив офіціяльно, що аліянти розглядають можливість заборони комуністичної партії в тій країні.

ТАРЗАН, ч. 2397. Боротьба за кріс.

Заки Великий Луї міг вистрілити ще раз кріс вилетів йому з руки.

В наступній хвилині Ранді, збитий з ніг, упав на землю.

Раз-у-раз перевертались оба борці, кожний хотів дістати зброю...

...а міжтим перелякана дівчина приглядалася безпомічно.